

Cziczó Attila:

GABRIELLA TIZENNÉGYSZER

dráma

Ariel Dorfman: 'A halál és a lányka' című színművének ötletéből

©2012

www.cziczo.hu

s z e r e p l őr k

Magdala *Gabriella*

Zoltán *Dániel*, a férje

Viktória *Dávid*, *doktor*

* * * * *

Szín. Üres színpad, a nézők félkörben ülnek. Egy szék közepén. Fentről egy pisztoly lóg le. A nézőkkel szemben egy hatalmas tükörfal, benne 2-3 járás a szereplőknek. A földön szanaszét ruhák, ágynemű, takaró, drótok, kötelek, poharak, tányérok, kamera, kés, telefon, rádió - kellékek, amiket később használnak a szereplők.

(Üres, sötét színpadon Gabriella ül az egyetlen széken.)

GABRIELLA A miniszterelnök teljesítette a választási kampányban tett ígéretét. Bejelentette, hogy bizottság alakul az emberi jogok megsértésének kivizsgálására. A bizottság a diktatúra alatt elkövetett kínzásokat és gyilkosságokat fogja kivizsgálni. Jól tájékozott források szerint Zoltán Dániel elvállalta a bizottság irányítását. Az a Zoltán Dániel, aki az apám lehetne! Az a Zoltán Dániel, aki a férjem.

DÁNIEL (Gabriella mögött áll) Magdala Gabriella még gyerek volt, amikor magamhoz vettem. Felneveltem, mellettem vált asszonyá. Az én asszonyommá. Sok év eltelt. Nem szeretem szerelemmel Gabriellát. Azt hiszem, sohasem szerettem. De rajongása elgyengített. És amit értem tett, az egy életre hozzá köt. A büntudatom minden más érzésemet kioltja.

(Dániel átöleli Gabriellát, aki durván ellöki magától. A férfi nem enged, erővel húzza magához a nőt.)

DÁNIEL Gabriella, szeretlek téged. Szeretlek és tisztellek.

GABRIELLA (egy finom érintéssel tolja el a férfit) Mindent túléltem. Érted...

(A nézők mögött megjelenik a doktor. Dániel lassan ellépdel Gabriella mellől.)

DOKTOR Nem én tettem azt a tizennégy szörnyűséget.

GABRIELLA Zenét hallgattunk. Úgy vélte, a dob monotonitása megnyugtat.

DOKTOR Én jó ember vagyok. Esküszöm, senkinek a kínját nem okoztam.

GABRIELLA Lemosdatott. Piszkos voltam és bűdös. Mégis szépnek látott. Ott ültem a székhez kötözve vakon a vakító neonfényben, a ruha szakadtan lógott a testemről. A szemem bekötve.

DOKTOR Nem látott engem.

GABRIELLA Nem kellett elcsábítania. Azt tett velem, amit akart. Lassan vetkőzött le. Úgy csúsztatta le a nadrágját, hogy halljam, mit csinál. Azt akarta, hogy tudjam, mit fog csinálni velem. Koppant az övének fémcsatja a földön, a ruhái nehéz puffanással hullottak le. Meztelenül állt a neonfényben.

DOKTOR Nem látott engem.

GABRIELLA Azt tett velem, amit akart.

DOKTOR Nem tiltakozott.

GABRIELLA Ebben az életben több alkalma nem lesz ekkora hatalomra.

DOKTOR Soha?

GABRIELLA Tizennégyszer erőszakolt meg. És mind a tizennégy alkalommal isteni gyönyörben volt része. Sajnálta, hogy véget ért.

DOKTOR Azt mondja, nagyon sajnáltam, hogy véget ért?

GABRIELLA Magdala Gabriella nem felejt!

DOKTOR Én úriember vagyok, sohasem tennék ilyet! Ott sem voltam. Ártatlan vagyok. (eltűnik)

(Sötét.)

* * * * *

(Félhomály, csak egy közepen lelógó izzó világít. Gabriella olvas. Egy autó áll meg a ház előtt. A nő feszülten figyel. Kintről elmosódó hangok hallatszanak.)

[DÁNIEL   Egész biztos, hogy nem jön be? Köszönöm még egyszer.]

(Lépések, majd távolodó autó zaja hallatszik. Érkezik a csuromvizes Dániel. Gabriella olvas tovább.)

DÁNIEL   Nyugodj meg, én vagyok.

GABRIELLA   Nyugodt vagyok. Megint nincs áram.

DÁNIEL   Francba...

GABRIELLA   Késtél. Ki volt ez?

DÁNIEL   Defektet kaptam. Egy férfi mentett meg. Gyakorlatilag a kocsija elé vettem magam, úgyhogy nem volt sok választása.

GABRIELLA   Adjak egy törölközőt?

DÁNIEL   Nem kell. Vacsora? (Gabriella nem mozdul) Ne haragudj. Idejében hazaértem volna...!

GABRIELLA   Nem tehetsz róla, ne mentegetőzz! Milyen volt a megbeszélés?

DÁNIEL   (terel) Mindig elfelejtem, milyen elhagyatott ez a hegyi út. Ha az a fickó nem jött volna arra, még mindig ott lennék!

GABRIELLA   Itt lakik valahol?

[DÁNIEL   (kimegy átöltözni) Nem kérdeztem. Gondolom, igen! Igazán rendes volt, jókora kerülőt tett, hogy hazahozzon. A francba, dobhatom ki ezt az öltönyt.]

GABRIELLA   Veszünk másikat. Telik rá. És ne káromkodj, államtitkár vagy!

[DÁNIEL   Érdekes, csendes, unalmas férfi, nagyon lassan vezet. De biztonságosan, ami nagy erény a hegyekben. Mondtam, hogy elkészült a konyhabútor? Igazán eljöhetnél egyszer megnézni! A francba... Hívnom kell egy autómentőt, nem szívesen hagynám ott az úton a kocsit egész éjszaka. Bármilyen történhet.] (jön vissza) Eszünk? (csend) Nem vagyok államtitkár.

GABRIELLA   Aha. Én már ettem. Telefon sincs.

DÁNIEL   Értem. A generátort bekapcsoltad? (Gabriella az izzóra néz, jelezve, hogy igen) Meg sem kérdezted?

GABRIELLA   Mit?

DÁNIEL   Hát, defekt esetén a legtöbben, sőt, mondhatjuk, mindenki odamegy a csomagtartóhoz, és mit vesz elő?

GABRIELLA A kihallgatás a kedvenc időtöltésem.

DÁNIEL Na? (nincs válasz) Pótkereket.

GABRIELLA Értem, pótkereket.

(Dániel pirítóst készítene magának, de morogva veszi tudomásul, hogy a készülék nem működik – mert nincs áram. Ezért megkeni vajjal a száraz kenyeret, azt eszegeti.)

DÁNIEL Zuhogó esőben, a legjobb öltönyünkben felemeljük a kocsit. Le vesszük a lapos gumit, közben egyre koszosabbak leszünk, míg végül nagy keservesen feltesszük a pótkereket.

GABRIELLA Remekül adtad elő. Mennyi váratlan fordulat. Nem gondoltál arra, hogy esetleg film is készülhetne a sztoridból? Gondolom, az elnöködnek van házi rendezője, esetleg...

DÁNIEL Szóval feltettem a pótkereket, de rögtön leeresztett.

GABRIELLA Két defekted volt?

DÁNIEL Nem figyelsz ide. A pótkerék eleve lapos volt, megfeledkeztél róla.

GABRIELLA Csak akkor vetted észre, hogy lapos a pótkerék, amikor már feltetted? Hülye vagy.

DÁNIEL Az a következtetésed, hogy hülye vagyok?

GABRIELLA Ó, nem, szerelmem. Élcelődhetnék esetleg az életkorodon, a szenilitás első jeleivel is előjöhetnék, de nem teszem. Lehülyézel inkább. Neked is jobb, nekem is jobb így.

DÁNIEL Negyvennégy éves vagyok. Erre akár büszke is lehetnél! Igen, drágám, a férjed egy érett férfi.

GABRIELLA Honnan tudhatnám azt?

DÁNIEL Mit?

GABRIELLA (nevet)

DÁNIEL Az érettségem vagy a férfiasságom a bizonytalan tényező?

GABRIELLA Abban mindnyájan egyet értünk, mindnyájan, még az elnök is, hogy rendkívül intelligens vagy. De mégis hülyeség volt lapos pótkereket feltenni a kocsira. Ne szégyelld, még a zsenik is csinálnak marhaságot. És felkért, hogy te irányítsd a bizottságot?

DÁNIEL Honnan tudod?

GABRIELLA A rádióban hallottam. Felkért, hogy te irányítsd a bizottságot?

DÁNIEL Nem kell kétszer megkérdezned! Igen, felkért. Melyik rádióban mondták be?

GABRIELLA Lényegtelen.

DÁNIEL Nagyon meleg van itt, nem?

GABRIELLA Gratulálok. Ez a pályád csúcsa, Dániel.

DÁNIEL Remélem, ez még nem a csúc.

GABRIELLA Az első csúc. Egyik csúcsról a másikra fogsz röppenni.

DÁNIEL Figyelj ide! Nem vicc, ami velem történt.

GABRIELLA Csak arra vigyázz, le ne pottyanj, mert mászhatsz megint! Mit szólt az elnök, amikor nemet mondtál?

DÁNIEL Rendkívül bonyolult a helyzet, bonyolultabb, mint hittük. A francba! Mit csináljak a kocsival?

GABRIELLA Hagyd már a kocsit!

DÁNIEL Hagyom.

GABRIELLA Sikerült jobb belátásra bírnod a szabályokkal kapcsolatban?

DÁNIEL Az elnököt? (kidobja a kenyeret) Figyelj ide...! Milyen szabályokat reklamálsz?

GABRIELLA (idegesen feláll)

DÁNIEL Mire akarsz kilyukadni?

GABRIELLA Arra, hogy a nagy dérral beharangozott elszámoltatás ne torkolljék amnesztiába, nevek elhallgatásába, gyilkosok felmentésébe...! (ideges) Nem ezért csináltam végig...

DÁNIEL Most nincs kedvem erről beszélgetni.

GABRIELLA Nincs kedved? Nekem sem volt kedvem ahhoz a kilenc hónap-hoz, amíg te éppen döntögetted a rendszert és a forradalmi hevíletben benedvesedett *Jeanne d'Arcokat*...

DÁNIEL (sóhajt) Még semmi nem dőlt el. Azt mondtam az elnöknek, hogy meg kell veled beszélnem.

GABRIELLA Azt mondtad a mi új elnökünknek, hogy engedélyt kell kérned a tudatlan feleségedtől?

DÁNIEL Természetesen.

GABRIELLA Beszéltél az elnöknek rólam? Beszéltél... arról?

DÁNIEL Dehogyan drágám... Hidd el, senki nem tud róla.

GABRIELLA De igen, valaki tud róla.

DÁNIEL Nem azokra a szemetekre gondolok.

GABRIELLA Légy szíves, ne hazudj! (Dániel legyint) Mire jó? Tudom, hogy hazudsz.

DÁNIEL Ugyan! Mi a csudáról hazudnék?

GABRIELLA Természetesen igent mondtál.

DÁNIEL Lehetséges... Ne haragudj...!

GABRIELLA Az isten verje meg! Ne kérj bocsánatot! Azt hiszed, mindent el lehet intézni ezzel a két rohadt szóval? Ha nem akarnád vállalni, azt mondtad volna, hogy nem. Nemet mondtál volna erre a szemétségre, azt felelted volna, nem elnök úr, nem adom a nevet ehhez az áruhához.

DÁNIEL Szó sincs áruhához.

GABRIELLA Faszta nem!

DÁNIEL Óvatosan haladhatunk csak, de teszek róla, hogy a bizottság sokat elérjen.

GABRIELLA És mi lesz azokkal, akikről bebizonyítjátok, hogy bűnösök?

DÁNIEL A bizonyítékokat átadjuk a bíróságoknak.

GABRIELLA A bíróságoknak! Értem. Talán épp annak a bírónak, aki Máriának azt hazudta, hogy a férjét nem kínozták halálra, hanem megszökött egy fiatal csinibabával.

DÁNIEL Ha ezt minden este megismétled, sürgősen abba hagyom.

GABRIELLA Annál jobb.

DÁNIEL Pedig érdemes csinálni.

GABRIELLA Persze...

DÁNIEL Lassan majd sikerül rávennem az elnököt, hogy változtassa meg a... attitűdjét...

GABRIELLA Oh, micsoda finom, intelligens szóhasználat, és meg ne lepődj, még passzol is hozzád!

DÁNIEL (csend) A hozzáállását változtassa meg.

GABRIELLA Ám egyelőre nem tudta meggyőzni.

DÁNIEL   Időt kell adnod nekem. (körülnéz) Nem kéne itt rendet rakni?

GABRIELLA   Rend van.

DÁNIEL   (nevet) Szerintem vegyünk mégis néhány bútort! (átöleli, de Gabriella ellöki magától) Csak adj nekem időt. Adj nekünk időt. Megígértem, hogy elkapom őket, drágám! Tőlem igazságos ítéleteket kapsz, nem pedig egy lapos gumit. Álmodjunk a boldogságról, egyetlenem...

GABRIELLA   (visszafogott dühvel) Ne érj hozzám! (feláll) Addig ne érj hozzám, amíg... Most alszom. (kimegy)

DÁNIEL   Meddig? Mennyit várjak még? Gabriella... Én nem akartam hazudni neked sohasem. Valahogy mindig úgy képzeltem el ezt a kapcsolatot, hogy a védtelen nő támaszkodik az erős férfira. Mi ezt így szoktuk megtervezni. És mindig meglepődünk, amikor a gyengébbik nemből egy erősebb igen lesz. Igen. Azzal, amit értem tettél, megmentettél a haláltól, de nem mentettél meg az élettől. Súlyos hiba volt. Nem értelek. Nem látok bele a fejedbe, nem ismerem a gondolataidat, nem fogadom el a törvényeidet. És fordítva: te sem látsz engem. Mondhatnám, hogy ez így van rendjén. Férfi és nő vagyunk. Persze kiegészíthetnénk egymást. Lehetnénk ketten is egy. De nem működik a rendszerünk. Nagyot hibáztunk egykor. Lehattunk volna apa és gyermeke! Lettünk helyette szerelmes pár. Szerelem nélkül. Érintés nélkül. Vonzalom nélkül. Nekem ez mérhetetlenül kellemetlen. És megalázó.

* * * * *

(Gabriella alszik. Dániel iszogat. Egy autó áll meg a ház előtt. Gabriella is felriad. Ijedten várják, vajon ki lehet az?)

DÁNIEL   Semmi baj.

GABRIELLA   Nézd meg, ki az!

DÁNIEL   Várjunk. Hátha elmegy!

GABRIELLA   (leveszi a pisztolyt) Nézd meg!

DÁNIEL   Nyugodj meg! (a pisztolyra) Azt pedig tedd vissza!

GABRIELLA   Menj!

DÁNIEL   A frászt hozod rám.

(Dániel kimegy. Gabriella idegesen mászkál. Kintről behallatszik a párbeszéd.)

[DÁNIEL   Ki van ott?]

[DOKTOR   Csak én vagyok. Viktória doktor.]

[DÁNIEL   Maga?]

[DOKTOR   Már majdnem hazaértem, amikor észrevettem, hogy a tárcája az autómiban maradt. Gondolom, kiesett a zsebéből. Az ülésen találtam meg.]

[DÁNIEL   A tárcám?]

[DOKTOR   Benne minden irattal.]

[DÁNIEL   Á! Igazán nem kellett volna... Éjszaka ezért...]

[DOKTOR   Szóra sem érdemes. Tudom milyen az, amikor reggel a férfi azzal szembesül, hogy az átkozott iratai nincsenek kéznél. (nevet) Dühítő.]

(Gabriella feszülten figyel, majd egyre inkább megerősödik benne, hogy a hang, amit hall ismerős neki. A 'szóra sem érdemes' mondatnál a földre zuhan: a férfi, akivel férje beszélget, az az ember, aki kilenc éve kínozza és többször megerősztakolta. A sírás határán van, ám összeszedi magát. Felkap egy kabátot és a táskáját, majd pisztollyal a kezében elrohan.)

[DÁNIEL   Tényleg dühítő. (Gabriellának kiabál) Csak a doktor az. A férfi, aki hazahozott!]

[DOKTOR   Gondolom, már aludtak!]

[DÁNIEL   Nem, még... Bejön egy italra?]

[DOKTOR Nem akarok zavarni. Bár... Ne haragudjon, de belenéztem a papírjaiba, s akkor láttam, hogy maga az a Zoltán Dániel.]

[DÁNIEL Igen, én...]

[DOKTOR A rádióban hallottam, hogy az elnök bejelentette...]

[DÁNIEL Igen, kiszivárogtatták.]

[DOKTOR Felfogja, milyen fontos hír ez ennek az országnak?]

[DÁNIEL Persze... bejön?]

[DOKTOR Csak ha nem zavarok!]

(Belépnek.)

DOKTOR Hát itt él az elnök legfontosabb embere! (körülnéz) Költözködés? Vagy... felújítás?

DÁNIEL (italt tölt) Nem, dehogy! Gabriella így szereti. Szabadon.

DOKTOR (nevet) Itt nincsenek bútorok.

DÁNIEL Nincsenek.

DOKTOR (elveszi az italt) Köszönöm. (áll mélán) Nincs több szék?

DÁNIEL Üljön le. Én majd állok.

DOKTOR (leül) Zavarba hoz. (csend) A feleségem elutazott a gyerekekkel. Egyedül vagyok otthon. Különben...

(Kintről az induló autó zaja hallatszik.)

DÁNIEL Jött még valaki? (kinéz) Bocsásson meg! (kimegy)

DOKTOR (feszengve vár, iszogat)

DÁNIEL (jön vissza) Azt hiszem, rossz hírt kell közölnöm.

DOKTOR Rossz hírt?

DÁNIEL Úgy hiszem, ellopták az autóját.

DOKTOR Micsoda? (kirohan)

DÁNIEL Gabi! (csend) Gabriella!

DOKTOR (jön vissza, hol hangosan nevet, hol szitkozódik) Jól befürödtem magával. Ezt nem hiszem el! Most magyarázkodhatok majd a feleségemnek!

DÁNIEL Kellemetlen. Bocsásson meg, de erről jut eszembe: megnézem az enyémet. Gabit.

DOKTOR Szóra sem érdemes. Nézze csak meg! Tölthetek még egyet?

DÁNIEL Persze. (kimegy a szobába)

DOKTOR Öreg kocsi volt. Majd fizet a biztosító. Csak a feleségemet kell végighallgatnom, de menni fog. Megedződtem már. (iszik) Picsa. Hülye picsa. (öklével veri a fejét) Hülye marha...

DÁNIEL (jön vissza sápadtan)

DOKTOR Mi történt?

DÁNIEL Eltűnt.

DOKTOR Ki?

DÁNIEL Gabriella.

DOKTOR A felesége?

DÁNIEL Elment.

DOKTOR Hogy érti, hogy elment?

DÁNIEL Kimászott az ablakon.

DOKTOR Szokott?

DÁNIEL Nem, eddig még soha.

DOKTOR Hideg van odakint.

DÁNIEL Miért?

DOKTOR Veszekedtek?

DÁNIEL Talán igen...!

DOKTOR Elszomorító.

DÁNIEL Hagyjuk. Tölthetek?

DOKTOR Nem nagyon bírom az italt. De ez egy különleges alkalom. (nevet) Különlegesen elcseszett alkalom.

DÁNIEL Majd hívok taxit. Ha lesz vonal.

DOKTOR A hegyen sosincs vonal. Nincs áram. Nincs semmi. A hegy alkalmatlan a civilizált életre. Miért itt laknak?

DÁNIEL Gabriella szereti. Nekem van egy lakásom a városban.

DOKTOR   Általában melegvíz sincs.

DÁNIEL   Nem hiányzik.

DOKTOR   (nevet) Nem szoktak fürdeni?

DÁNIEL   Nem nagyon.

DOKTOR   Nem mondja!

DÁNIEL   Gabriella soha.

DOKTOR   Sohasem fürdik?

DÁNIEL   Nem. És mégis tiszta.

DOKTOR   Biztos egy szent. (ordítva nevet) Egy angyal.

DÁNIEL   Az.

DOKTOR   Egy szűz. Ez a legjobb: egy szűz! Csodálatos felesége lehet.

DÁNIEL   Igen, az.

DOKTOR   Szörnyen nevetségesnek tűnhetek.

DÁNIEL   Miért lenne nevetséges?

DOKTOR   Nevetséges a viselkedésem a feleségem távollétében. Ő azt mondta volna, hogy bújjak ágyba, és csak reggel jöjjelek el. „Felébreszted szegényeket, halálra rémítéd őket. Ha Zoltán Dánielt nagy embernek tartod, ne akard, hogy szívrohamot kapjon.”

DÁNIEL   Az a gyanúm, hogy a feleségeink nélkül mindannyian megzavarodunk, ha döntéshelyzetbe kerülünk.

DOKTOR   Mégis mi döntünk mindenről. (csend) Biztosan várja már, hogy munkához láthasson. Most, hogy tudom, kit neveztek ki, nagyon optimista vagyok.

DÁNIEL   (iszik) Én is.

DOKTOR   Ráadásul szerény is. Persze ez nem lep meg. Nem gondolja, hogy ez fordulópont lehet?

DÁNIEL   Én úgy mondanám, hogy egy kis lépés a helyes irányba. Az elszámoltatás egészen más köntöst kap akkor, amikor a tettek kerülnek előtérbe a szavakkal szemben. A politika kegyetlen sakkjátzsma.

DOKTOR   Még ha bíróság elé nem is állíthatjuk a gazembereket, mert amnesztiát adtak nekik, a nevüket nyilvánosságra hozhatjuk.

DÁNIEL Az elnök ebben nem enged. A neveket semmilyen körülmények között sem hozhatjuk nyilvánosságra.

DOKTOR Igazán? Nem tragédia. Végül úgyis kiszivárognak. Majd meglátja, a gyerekeik tudni fogják. Rájuk néznek és megkérdik: "Igaz, hogy azt a sok szörnyűséget ti csináltátok?" Velük kell szembenézniük.

DÁNIEL Ez is egyfajta büntetés.

DOKTOR Lehetségesnek tartom, sőt valószínűnek, hogy az emberek úgy felháborodnak, amikor meghallják a szörnyűségek részleteit, hogy visszavonják az amnesziát.

DÁNIEL Én egy ilyen lépést roppant veszélyesnek tartanék.

DOKTOR Fél, hogy visszatérnek?

DÁNIEL A történelem azt üzeni nekünk, jobb úgy megmarkolni az ellenség tökrét, hogy közben ne morzsoljuk porrá a golyóit, mert szükség szerint még használni kell azokat mások alfelénél.

DOKTOR Alfelében. (nevet, majd felugrik) Most jöttem rá!

DÁNIEL Mi történt?

DOKTOR Összeállt a kép. Az autómát minden bizonnyal a felesége kötötte el. Csakis ő lehetett.

DÁNIEL Valóban, ez ésszerűnek tűnik.

DOKTOR Kurva okos felesége van magának. Még ha szűz is!

DÁNIEL Már nem az.

DOKTOR Azt gondoltam.

DÁNIEL Tizenötször közöszült.

DOKTOR (nem érti) Számolja?

DÁNIEL (bólint)

DOKTOR Fura egy szokás. De... Az nem kevés? Tizenöt dugás! Vagy ezek huszonnégy órás baszások voltak?

DÁNIEL Elbaszások.

DOKTOR Látszólag nem zavarja, hogy durván beszélek a feleségéről.

DÁNIEL Pedig de.

DOKTOR Mástól jobb hallani, ugye?

DÁNIEL Mindig jobb. (sóhajt) Néha szeretnék én is durva lenni vele. Beleordítani a képébe, hogy elviselhetetlen vele az élet. Majdnem húsz évvel fiatalabb nálam. Képtelenség együtt élni így. És nem csak a korkülönbség miatt. De nem tehetem meg, hogy elhagyom. Nem hagyhatom el! Ez a házasság a börtönöm. Életfogytiglani. Fellebbezésnek helye nincs. Főleg úgy, hogy az ügyész és a bíró is én vagyok. Csapda.

DOKTOR Nem végleg ment el.

DÁNIEL Hát ez rossz hír. (nevetnek) Egészségére, Dávid!

DOKTOR Köszönöm, Dániel! (koccintanak) Nietzsche mondta... azt hiszem ő mondta, hogy a nőket teljes mértékben nem birtokolhatjuk. A női lelket. A lelküket.

DÁNIEL Nietzsche mondta?

DOKTOR Minden valószínűség szerint.

DÁNIEL Nietzsche egy fasz.

DOKTOR Azt is mondta... pontosan idézem... várjon... „A férfiak eddig úgy bántak az asszonyokkal, mintha valahonnan közéjük repült madarak volnának: valami finomat, törékenyt, meg vadat, valami csodás, édes lelkűt láttak benne, ám olyasmit is, amit kalitkába kell csukni, nehogy elrepüljön.”

DÁNIEL Fogalmam sincs, mit jelent ez.

DOKTOR Ugyan, dehogyisnem.

DÁNIEL Nem.

DOKTOR Az ember örülten vágyik rájuk, kerül, amibe kerül, mindegy, hogy később megfizeti az árát.

DÁNIEL De mit várunk?

DOKTOR Elfogadást? Alázatot?

DÁNIEL (csodálkozva) Alázatot?

DOKTOR Az fontos.

DÁNIEL Én nem vártam semmit. Szeretetet és imádatot kaptam. És áldozatot. Most pedig fizethetem az árát.

DOKTOR Ez roppant érdekes. És mivel fizet?

DÁNIEL Bűntudattal. Egy jó nagy adag bűntudat nyomja a lelkemet.

DOKTOR Nekem pedig öt húsos ujj markolja a tükömet.

DÁNIEL   A tökét? És ennek örül?

DOKTOR   Nem örülök. De röhögni csak lehet magamon!

DÁNIEL   Nem szeretem az idézeteket. Mindig tudok valami jobbat.

DOKTOR   Nietzschenél is?

DÁNIEL   Pláne!

DOKTOR   Akkor mondjon valamit!

DÁNIEL   A nő olyan, mint a nemi szerve. Ha kíváncsi ránk, akkor feslet-
ten lucskos, de a hétköznapiokban szárazon elutasít, és elzárkó-
zik előlünk.

DOKTOR   (nevet) Ezt nem maga találta ki.

DÁNIEL   Pedig de.

DOKTOR   Ki van zárva. (iszik) A pinára harminchét szinonimát tudok.

DÁNIEL   Könnyű magának, hiszen orvos.

DOKTOR   Ebben is van valami.

DÁNIEL   De nem latinul, ugye?

DOKTOR   Latinul nem tudok.

DÁNIEL   Utálom ezt a házat! Olyan, mint ő.

DOKTOR   Ugyan, túlságosan kiborult ahhoz, hogy gondolkodjon.

DÁNIEL   Egyedül maradtam. Ennek örülhetnék is. Én mégis aggódom.

DOKTOR   Nem kell kétségbeesni! Minden szörnyűség idővel a múlt valami
jelentéktelen darabjává válik.

DÁNIEL   Pokollá tettem az életét. És most a magáét is.

DOKTOR   Az én életemet nem. Még az éjszakámat sem. Tudom, hogy nem
lenne szabad ilyet mondanom, mert maga le van törve, de én
nagyszerűen érzem magam! Reggelre visszajön, meg fogja látni.
Akkor meg majd az lesz a baj. Nem csak az italtól fáj a feje.

DÁNIEL   Legalább összebarátkoztunk ma éjjel.

DOKTOR   Barátjának tekint?

DÁNIEL   Így van, Dávid. Köszönöm.

DOKTOR   Szóra sem érdemes! (megöleli) Harmincnyolc.

DÁNIEL   Mi harmincyolc?

DOKTOR   Megvan a harmincyolcadik is. McDrive. Éjjel-nappal nyitva. A nuni... mindig nyitva...

DÁNIEL   Ez nem annyira jó.

DOKTOR   A pina a legjobb.

DÁNIEL   Persze, hogy a pina.

DOKTOR   (csend) A faszról ne beszéljünk!

DÁNIEL   Arról ne. (iszik) Mindjárt lemerül a generátor. Feltöltöm. Addig érezze otthon magát! (kimegy)

DOKTOR   Mindenhol otthon tudom érezni magam. Otthon érezni képes vagyok magam akárhol. Magam otthon vagyok mindenhol. Magam otthon vagyok. Magam otthona... Vagyok...

(A doktor elhelyezkedik a kényelmetlen széken és elalszik.)

* * * * *

(Sötét, majd pislákoló fénnel újra világít az izzó. Gabriella áll a doktor előtt. A pisztolyt a doktor fejéhez fogja. A férfi kinyitja a szemét, a nő egyből lecsap. A doktor eszméletlenül zuhan a földre. Gabriella megkötözi, s nagy nehézségek árán a székre rakja a magatehetetlen férfit. Hosszan nézi az éledező doktort.)

GABRIELLA (belemarkol a férfi hajába) Fájt? Jaj, bocsánat!

(Átkutatja a doktor zsebeit, megtalálja az igazolványát.)

GABRIELLA (olvas) Viktória Dávid. Doktor... Női neve van? Pedig mekkora férfi is maga! Egy igazi vérfasz, ugye? (kikiabál) Dániel! Fogtam egy vadat. Egy vezérfarkast. Egy vérfarkast. Góliát megfogta Dávidot. Szólítja valaki így? Dávidnak? Nem hinném. Maga „a doktor”, ugye? Nagyanyámat is Viktóriának hívták. Tudta? Nem? Igen? Nem? Helyes. Az én taktikám is ez volt. Semmire nem válaszolni. Sohasem hallotta a hangomat, rémlik? Úgy látom, nem ismer meg. Miért ismerne meg? Régen történt. Tizenhét éves voltam. Kilenc éve... Hm? (csend) Nem csodálkozom. Nem csak az idő változtatott meg. Nem akartam, hogy fölismerjen. Nem dereng semmi? Mennyi *nem*, ugye, doktor? (elővesz egy cédét) Egészen meg voltam hatva, amikor ezt megtaláltam a kocsijában. Hallgassuk meg most! (előkeres egy zenelejátszót) Működik ez áram nélkül? (megszólal a zene: *Led Zeppelin*) Mint a régi szép időkben. (hallgatja a zenét) Miután kiengedtek, nem szereztem meg a diplomámat. Nem folytattam a tanulást. Sejtethi, hogy miért. Azt hiszem, ehhez nem kell sok fantázia. Szerencsémre Dániel várt rám. Pontosabban várni talán nem várt, de mondjuk úgy, hogy örült nekem. Annak meg kimondottan örült, hogy megúsza a halált. Nem árultam el. Ígéretet tettem, hogy nem árulom el a szerelmemet. Neki ez nem sikerült, de mindegy. Érdemei elismerése mellett ma az új rendszer egyik alappillére. Rendszerváltó hős az én férjem. Ezért nem kell dolgoznom. Mindig itthon vagyok. Ez az otthonom. Tudja milyen régen volt, amikor utoljára hallgattam ezt a zenét? De ideje, hogy újra megbarátkozzam Roberttel és Jimmyvel. Tudta, hogy ki dobolt a zenekarban? John Bonham. A vodkába fulladt zseniális dobos.

DÁNIEL (rohan) Hol voltál? (meglátja a doktort) Ez mi?

GABRIELLA Lehet, hogy mégis van egy istenünk! És megajándékozott a sok kín után. Kaptam egy csomagot.

DÁNIEL Mi történt, Gabi?

GABRIELLA Ha még egyszer Gabinak szólítasz, beléd eresztek egy tárat.

DÁNIEL Gabi... Gabriella, mi van veled?

GABRIELLA (a doktorra fogja a pisztolyt) Itt van.

DÁNIEL (még mindig nem érti) Kicsoda?

GABRIELLA Az orvos. Az én doktorom, akivel együtt hallgattuk a *Moby Dick-et*, aki volt olyan kedves, hogy életben hagyott, csak hogy újra láthassál. Aki volt olyan kedves, és helyetted is elvégezte munkát. (doktornak) Mekkoraakat basztunk, ugye, Nietzsche álom-doktora? (fejbe vágja)

DÁNIEL Ezt honnan veszed?

GABRIELLA Megismertem.

DÁNIEL Mindig azt mondtad, hogy be volt kötve a szemed.

GABRIELLA Felismertem a hangját.

DÁNIEL (csend) Ennyi?

GABRIELLA Éppen elég. Ő az, hidd el nekem!

DÁNIEL A hangját megismerted? Tudod, hogy ez mit bizonyít? Semmit.

GABRIELLA Nekem mindent. Senki más nem nevet úgy, ahogy ő.

DÁNIEL Mikor hallottad te nevetni?

GABRIELLA (meredten nézi a doktort)

DÁNIEL Mit csináltál vele?

GABRIELLA Megkötöztem. Készen áll a tárgyalásra.

DÁNIEL Vérzik... Milyen tárgyalásra?

GABRIELLA (letérdel a doktor elé) Gondoltam arra is, hogy beleeresztek tizennégy golyót a nemiszervébe.

DÁNIEL Hová?

GABRIELLA A faszába, te álszent majom! Bum-bum! Óhajtja, hogy lemosam a vért, doktor úr? Irgalom angyala! Többet is bír még. „Adjatok a kis kurvának még öt voltot, száradjon ki az a nedves pínája!” Bum-bum-bum...

DÁNIEL (odalép a doktorhoz) Ezt fejezd be!

(Dániel keres egy kést, és levágja a kötelet a doktor lábáról. Kiszabadítaná a kezeit is, de Gabriella megakadályozza.)

GABRIELLA Ha meg mered tenni, tényleg megöllek. És ez a szerencsétlen ember ügyvéd nélkül marad.

DÁNIEL Te most rám haragszol valamiért?

GABRIELLA Valamiért... Hiú vagy, drágám.

DÁNIEL Azt a bizottságot fel kellett állítani! Nem öldöshetünk ezerszámra feltételezett bűnösöket! Nem lehetünk olyanok, mint ők voltak!

GABRIELLA Ók, ugye? (szagolhatja a doktort) A szagát is ismerem. Igen. (beleharap a fülébe) Emlékszik erre? Emlékszik? Szerette, mikor harapdáltam. Többször is mondta. „Éhes vagy, te kurva? Kapsz tőlem. Ne köszönd meg! Szóra sem érdemes.” Ilyeneket mondott nekem az új haverod.

DÁNIEL Értsd meg, abba kell hagynod! Még ha tényleg bűnös is, nem szabad így kínoznod.

GABRIELLA Kínozni? Ezt nevezi kízásnak a parlamenti bizottság vezetője? Nagyon keveset tudsz a témáról.

DÁNIEL Gabriella, add ide a pisztolyt!

GABRIELLA Ahogy te mondanád, bocsáss meg!

DÁNIEL Amíg a kezvedben van a pisztoly, nincs miről tárgyalnunk.

GABRIELLA Ellenkezőleg: amint odaadnám a pisztolyt, akkor érne véget.

DÁNIEL Hallgass ide...!

GABRIELLA Ne beszélj velem úgy, mint egy gyerekkel!

DÁNIEL De úgy viselkedsz, mint egy gyerek. És a következmények? Amit teszel, szertefosztatja minden reményét annak, hogy az igazi bűnösöket leleplezzük.

GABRIELLA Jaj, a hatalom kegyeltje megrettent a kegyvesztettség lehetőségétől? Nézd meg, itt egy igazi bűnös. Így néznek ki ezek...

DÁNIEL Hallgass ide! Nagyon kérlek, hallgass ide!

GABRIELLA (csend) Nem sietek, hallgatlak.

DÁNIEL Legjobban az háborított fel a régi rendszerben, hogy...

GABRIELLA Hívd csak őket fasiszta komcsiknak, nem árulom el a sajtódnak.

DÁNIEL Legjobban az háborított fel a régi rendszerben, hogy ügyet sem vetettek a bizonyítékokra, és nem engedték meg a vádlottnak, hogy védekezzen. Bármilyen biztos vagy a dolgodban, bármilyen szörnyűek a vádjaid, a doktornak joga van védekezni.

GABRIELLA Eszem ágában sincs megtagadni tőle ezt a jogot, Dániel. Megadom neki az esélyt, hogy védekezzen.

DÁNIEL Hogy mondhatasz ilyet? Egy székhez van kötve.

GABRIELLA De milyen jó ügyvédet szereztem neki, az egyik legjobbat! Az ország leendő igazságügyi államtitkárát. A jövő igazságügy-miniszterét! Bár mellettem állt volna egy ilyen ügyvéd! Egyetért velem abban, Dr. Zoltán Dániel, hogy neki jobb esélyei vannak, mint nekem? Csak rajta! Tedd szabaddá a száját! Tanácskozz az ügyfeleddel! Készülj fel a védelmére!

DÁNIEL (kiszabadítja a doktor száját) Nyugodjon meg, elintézem.

DOKTOR (fuldokolva kapkodja a levegőt)

GABRIELLA Lépj arrébb!

DÁNIEL Hadd oldozzam el a kezét is!

GABRIELLA Lépj arrébb, mert megölöm!

DOKTOR (hörögve) Vízet!

GABRIELLA Hozz neki vizet! (Dániel kiszalad) Nincs jobb a hideg víznél, igaz doktor úr? Jobb, mint forró, savanyú vizeletet inni. Pisát, ahogy maga mondaná!

DÁNIEL (jön vissza) Gabriella, ennek nagyon rossz vége lesz.

GABRIELLA Hozd ide a kamerát!

DÁNIEL (megitatja a doktort) Minek?

GABRIELLA Rögzíteni akarok mindent.

DÁNIEL Te nem vagy normális.

GABRIELLA (Dánielre fogja a pisztolyt) Hozd ide!

DÁNIEL A kurva életbe, ezt ne csináld!! (keresgél) Ebben a kuplerájban semminek nincs helye.

GABRIELLA Kuss!

DÁNIEL (megtalálja) Tessék!

DOKTOR Erre nincs mentség, kérem.

GABRIELLA (kipróbálja a kamerát) Működik. Már is kijelentett valamit a vádlottunk. Azt állítja, hogy ha megkötözünk valakit és tíz percig nem engedjük beszélni, arra nincs mentség. Mondjak valamit, doktor úr? Egyetértetek. Megbocsáthatatlan. Kérem, fejtse ki a mondanivalóját!

DOKTOR Nem ismerem magát, még soha életemben nem láttam. Nem tudom, mit követtem el maga szerint. Nyilvánvaló, hogy nem normális. Nem felelős a cselekedeteiért. (Dánielnek) Maga vi-

szont ügyvéd. Az elnök első embere. Ha ennek nem vet véget azonnal, a bűntársa lesz, és magának kell fizetnie.

GABRIELLA Fenyegetőzik?

DOKTOR Nem...

GABRIELLA De igen. Fenyegetőzik. Vegye tudomásul, hogy elmúlt az az idő, amikor a maguk fajták fenyegetőzhettek! Elképzelhető, hogy a kulisszák mögött még mindig nagy a befolyásuk, képesek még Zoltán Dániel egyenes gerincét is betörni, de itt én parancsolok. Megértette? Én! Világos?

DOKTOR Elnézést, de nem fenyegetésnek szántam.

DÁNIEL Gabi, ne csináld!

GABRIELLA Még egy gabizás, és halott vagy te is!

DÁNIEL Nem tanúsít ellenállást. Hallgasd végig!

(Kiesik a kés Dániel zsebéből, Gabriella odalép, hogy felvegye, de a doktor elgáncsolja, elesik. A pisztoly a doktor előtt landol a földön.)

DOKTOR (Dánielnek) Gyorsan kapja fel! Vegye fel a pisztolyt! Kapja fel!

(Dániel tesz egy mozdulatot, de végül nem veszi fel. Gabriella feláll, a pisztolyt Dániel melléhez szorítja, majd arcon csókolja. Dániel mozdulatlanul áll.)

DOKTOR (Dánielnek) Nem csinált semmit, csak állt és nézett.

GABRIELLA Persze, csak állt és nézett. Ő a törvény.

DOKTOR Istenem! Úgy látom, ez valami játék. És maga is benne van.

DÁNIEL (halkan) Nagyon kérlek!

DOKTOR Nem tudom, hogy ki ez a nő. És azt sem tudom, hogy szerinte mit követtem el. Viktória Dávid vagyok, neurológus főorvos a fővárosi Szent Mihály kórházban. Engem vár a feleségem és a két gyerekem. Egyikük kilenc éves, a másik még csak hat. Kisgyerekek! Én egy átlagosan unalmas hétköznapi ember vagyok. Én még senkit nem bántottam. Még a gyerekeimet sem ütöttem meg soha. Kérem, engedjenek el!

(Pislákoló fény. Gabriella áll a kamera mögött.)

GABRIELLA Azzal vádolom Dr. Viktória Dávidot, hogy ellenőrizte és jóváhagyta Magdala Gabriella rendszeres ütlegetését és elektromos sokkolását...

DOKTOR Micsoda?

GABRIELLA Akkor még nem voltam férjnél, a szerelmem, Zoltán Dániel szervezett be az ellenállásba. Ő volt az én rettenthetetlen vezetőm, de maguk ezt nem tudták. Ha elárultam volna a nevét, most nem ő lenne a vizsgálóbizottság elnöke. Egy másik ügyvéd vizsgálná a halála körülményeit. A fentiekén kívül azzal is vádoltam Viktória doktort, hogy tizennégy alkalommal megerőszkolta Magdala Gabriellát és közben mindig lejátszotta valami ócska bakelitlemezen a *Moby Dick-et* a *Led Zeppelintől*.

DOKTOR Órültség! Nekem semmi közöm verésekhez, kínzásokhoz.

DÁNIEL Gabi, beszélnünk kell...

GABRIELLA (Dánielre céloz) Bum-bum-bum... halott vagy.

DÁNIEL (a földre vetődik) Megőrültél?

DOKTOR Mikor történt kérem? Mikor kínoztam meg magát?

GABRIELLA Kilenc éve.

DOKTOR Akkor... Nem is voltam az országban. Egy külföldi kórházban dolgoztam három évig. Nézzen utána!

GABRIELLA Persze, majd levelet írok!

DOKTOR Telefonáljon oda!

GABRIELLA Nem ülök fel a trükknek. Ne menjünk el a rendőrségre, hogy ők telefonáljanak? Nem is tudnánk elmenni. Nincs itt a kocsink. A mi kocsink defektet kapott, a maga kocsijával szintén történt valami. Áttörte a korlátot, és lezuhant a szakadékba. Egy ilyen balesetet nem élhetett túl. Igaz? Maga már csak tudja, hogy mennyit képes a test elviselni, mielőtt beáll a halál. Ezért hívták magát szentlélekdoktornak. Ugye doktor úr? Mindig kicentizte azt a pontot, amikor a szentlélek még életben tartotta a szerencsétleneket. Ugye?

DOKTOR Ez órültség! Maguk szerint milyen tárgyalás ez? (Dánielnek) Máris bűnrészességet vállal egy emberrablásban. Gyilkosságban is! Ez ellen sincs kifogása?

DÁNIEL Gabi, beszélni akarok veled!

GABRIELLA (fejbe vágja férjét a pisztollyal) Gabriella, az istenért! Beszélj!

DÁNIEL (vérzik a feje) Menjünk ki!

GABRIELLA Rendben van. Essünk túl rajta! (hallgatja a zenét) Milyen szomorú és csodálatos ember lehetett John Bonham! Nagyon fiatalon halt meg.

DOKTOR Kérem...

GABRIELLA (a doktorhoz hajol) A közös emlékeink. „Jól dobol ez a buzi angol, de neked egy igazi férfi farka kell.”

DOKTOR Én úriember vagyok, egy hölgy jelenlétében nem mondanék ilyet semmilyen körülmények között sem.

GABRIELLA (felhangosítja a zenét) Élvezze! Nem maradunk sokáig. (beköti a száját) Ha mozdulni mer, megölöm. (kimennek)

* * * * *

(A doktor egyedül marad. FLASHBACK. A doktor idegesen lépked a szobában. Gabriella tépett, véres ruhában ül a széken.)

GABRIELLA (narráció) A doktor ma különösen kedves volt. És elegáns. A durva, kopott, vérszagú köpenyét sem viselte, helyette gyapjú öltöny, selyem ing, és selyem nyakkendő díszítette. Kellemes illat áradt frissen borotvált arcából. Közel hajolt hozzám, és megsimogatott. Éreztem a ruhája, a bőre érintését. Éreztem a szagát.

DOKTOR „Az igazi férfi két dolgot akar: játékot és veszélyt. Ezért akarja az asszonyt, legveszélyesebb játékszer gyanánt.” Ezt is Nietzsche mondta. (elindítja a zenét) „Zene nélkül az élet tévedés volna.” Szintén ő. Gabriella, ma nem fog fájni. Tizenhárom fájdalmas, száraz, taszító együttlétünk volt eddig. Ma más lesz. Gyönyörű gyönyörben lesz részed. A tizenegyedik közösülésünk romantikus lesz. Ugye, te is akarod?

GABRIELLA (narráció) Akartam. Már nem bírtam elviselni a fájdalmat. Akartam, hogy valaki gyengéd legyen hozzám. Bólintottam, és vártam, hogy megérintsen, vártam, hogy jó legyen. Tévedtem. Újra megerősakolt kegyetlenül, fájdalmat okozva. És röhögött. Vonyítva röhögött.

DOKTOR Állítólag, bár semmilyen tudományos tézis nem erősítette meg, a nő, ha veszélyt érez, képes megakadályozni a fogantatást. Sohasem tudlak úgy felcsinálni, Gabriella, hogy annak nyoma maradjon. Sohasem. Nem fogsz nekem kisgyereket szülni. Túlélem, ha nem lesz közös utódunk, szóra sem érdemes. Ezért teljesen mindegy, hogyan baszunk. „Akinek van miért élnie, szinte minden *hogyan* ki tud bírni.”

GABRIELLA (narráció) Milyen ember lehetett Friedrich Nietzsche? Az önmegismerés függetlenségének analizálója. Viktória doktor nem egy filozofikus alkat. Csak egy istentelen ember. Nincs már istenünk sem. „Isten halott! És mi öltük meg őt!” Tizennégyig számoltunk el együtt némán. A tizenötöt már nem mondtuk ki. Nem mondhattuk. (feláll, lassan elindul) Mert vittek, kivittek az udvarra, a fal mellé állítottak, tíz puskacsővel néztem farkaszemet, és vártam a halált. Helyette a szabadság jött. Megmenekültem. Megmenekültem? (eltűnik)

DOKTOR (leül a székre) „A remény a legrosszabb gonosz, mert elnyújtja az emberek szenvedését.” (remeg a teste) Adjátok vissza nekem! Adjátok vissza azt a lányt!

* * * * *

(Újra a jelen. Gabriella viharzik be.)

DÁNIEL (rohan Gabriella után) Nézd, megértem, mit érzel, de még ha bűnös is...

GABRIELLA Még ha? Te azért hívtál félre, hogy ez a szemét ne hallja, ahogyan próbálsz tisztára mosni magad? Milyen ember vagy te? Csak egyszer az életben próbáld meg, hogy teszel valami jót! Csak egyszer! Amikor nem az *ént* állítod a középpontba, hanem a *tettet*. Tudod mit jelent az, hogy önzetlennek lenni? Kizárva az önnön felsőbbrendűségedet, felszabadítva az embert emberré alakító, legbelül mindenki benn rejtező szabadságot. Az életigenlés szabadságát.

DÁNIEL Értem.

GABRIELLA Dehogyan érted, szerelmem!

DÁNIEL (kínjában röhög) Tudod mit csináltál?

GABRIELLA Igen, drágám, tökéletesen.

DÁNIEL Ez emberrablás, bántalmazás. Húsz évre börtönbe kerülünk. Milyen hatással lenne ez a forradalomra, az új demokráciánkra? Pontosan ilyen kifogást keresnek a jogvédők. (csend) Ha úgy gondoltad, hogy felismerted, miért nem szóltál rögtön?

GABRIELLA Nem hittél volna nekem. Még most sem hiszed el.

DÁNIEL Mindegy, hogy hiszek-e neked.

GABRIELLA Nekem viszont nem mindegy. Mindennél fontosabb számomra. Én minden jogot megadok neki, amit ő megtagadott tőlem. Van ügyvédje, meghallgatom a védekezését.

DÁNIEL Baromság. Ez színjáték. Te már bűnösnek nyilvánítottad, a saját vallomásod a bizonyíték. Ha az igazságra vagy kíváncsi, te nem vagy megbízható tanú.

GABRIELLA (ideges)

DÁNIEL Mert nem ezt akard? Kivégezni? Ez túl komoly dolog ahhoz, hogy kíméljem az érzéseidet. Nem ölheted meg azt az embert.

GABRIELLA Megölni? Komolyan azt hiszed, hogy meg akarom ölni?

DÁNIEL (csend) Miután vallomást tett, szabadon engedted?

GABRIELLA Igen.

DÁNIEL Gabriella! Ami veled történt, azt sehogy sem lehet jóvátenni. Ám mégis... ha valami fantasztikus csoda folytán ez az egész csak valami ostoba véletlen? Ha ártatlan? Ha tényleg ártatlan?

GABRIELLA Akkor nagy szarban van. (elrohan a szobájába)

(Dániel idegesen mászkál. A doktor nyögése töri meg a feszült csendet. Kiszabadítja a száját.)

DÁNIEL Meg kell értenie, hogy nem szabad segítenem. Mindkettőnket sakkban tart.

DOKTOR Ne álltassa magát! Maga is bűnrészes.

DÁNIEL Véget vethet ennek.

DOKTOR Én? Mi az, hogy én? Maga vethet véget ennek az egésznek. Eloldozza a köteleket, és elenged. Miért nem teszi meg? Miért?

DÁNIEL (törölgeti homlokát, néz Gabriella után)

DOKTOR Ez csak bohóckodás. Eljátsszák a jó-zsaru-rossz-zsarut.

DÁNIEL Én épp úgy áldozat vagyok, mint most maga.

DOKTOR Én másképp látom.

DÁNIEL Viktória doktor, ön...

DOKTOR Hát már nem Dávid vagyok? Már nem vagyunk barátok?

DÁNIEL Tud róla, hogy a titkosrendőrség orvosokat is igénybe vett a valatásokhoz?

DOKTOR Mindenki tud róla. Az orvosi kamara elítélte. Aláírtam a nyilatkozatot.

DÁNIEL Önt nem kérték fel a részvételre?

DOKTOR Mondtam már, nem tartózkodtam az országban. Reménytelen.

DÁNIEL Ha nem akar meghalni, vállalnia kell.

DOKTOR Micsodát?

DÁNIEL Hallhatta, Gabi megígérte, hogy ha maga vallomást tesz és bűnbánatot mutat, szabadon engedi.

DOKTOR Jóságos ég! Maga nem különbözik tőlük. Halállal fenyeget, ha nem tesz vallomást? És maga demokratának tartja magát? Szép kis ügyvéd! Hisz az igazságszolgáltatásban? Mivel babonázta meg magát? Mivel tartja a hatalmában?

DÁNIEL Nem hatalomról van szó.

DOKTOR Hát akkor miről? Szeretetről?

DÁNIEL Ugyan! Hála. A hála tart mellette. És a büntudat. Megmentette az életemet. Érti?

DOKTOR Mégis, miről van szó? Miért kínozták meg? Mit csináltak vele?

DÁNIEL Tudja azt maga!

DOKTOR Nem tudom. Semmit sem értek az egészből. Mi történik itt? Mondja meg! Miről van szó?

DÁNIEL Emlékszik az illegális újságra, a *Szamizdatra*?

DOKTOR Persze.

DÁNIEL Igazán? Nem azt mondta, hogy külföldön volt?

DOKTOR Ugyan! Mindenki tudott azokról az újságokról!

DÁNIEL Jól van, nem bizonyít semmit. A *Szamizdatnak* én voltam a szerkesztője. A diktatúra egyik „csúcs” üldözöttje voltam, hatalmas vérdíjjal a fejemen. Sok óvintézkedést tettünk, egyikünk sem ismerte a másikat, Gabriella járt hetente összeszedni a cikkeket a szerzőinktől. Ő volt az egyetlen, aki tudta, hogy ki vagyok, és ők is ezt akarták tudni. Ha elárulta volna a nevemet, nekem végem. Ha az emberek megtudják, hogy a vezetőiket lemészárolták, ártalmatlan bárányokká lesznek. Élnem kellett, hogy az ország népe ne kényelmesedjen bele a diktatúrába, hogy mindenki akarja a változást. Egy jelkép voltam, a szabadság ikonja. Ezért kellett élnem. Gabriella tudta ezt. Bár... Állítása szerint ő nem a nemzetért áldozta fel magát, csak a szerelmünkért. Ami elég ironikus. Mert én sohasem szerettem... igazán. Egy ilyen bombanőt megkapni..., hogyan hihettem volna el? Az apja lehetnék! Semmi értelme ennek az egésznek...

DOKTOR Nem igaz. Csodálom magát. Én a maguk oldalán állok. Szörnyű, amin keresztülment a felesége. Nem tudna leinformálni? Nincs rá valami mód?

DÁNIEL Nincs. Ő vallomást akar.

DOKTOR Vallomást tegyek? Hogyan? Miként vallhatok be valamit, amit nem követtem el?

DÁNIEL Akkor ki kell találnia, mert másképp nem bocsát meg magának.

DOKTOR Nincs mit megbocsátani nekem. Semmit sem csináltam. Nincs mit bevallanom. Hát nem érti meg? Jézusom! Maga túlságosan civilizált ahhoz, hogy beismerje: bűnösnek tart engem, az ártatlant. Egy örült minden valóságot nélkülöző vádjá alapján. És maga segít neki bosszút állni a nagy semmiért.

DÁNIEL Igen, bűnösnek tartom magát. Gabriella felismerte a hangját, a szagát, na és a jellegzetes beszédfordulatait. Gyakran idéz Nietzschétől, ezt még én is tanúsíthatom. Aztán itt van ez. (mutatja a cédét)

DOKTOR Az isten szerelmére. Több tucat cédé van a kocsimban. És biztos vagyok benne, hogy más is van, aki Nietzschétől idéz. Na és a szagom? Ez nevetséges. Ő találta ki. Paranoiás, félrebeszél. Maga is mondta, hogy őrült.

DÁNIEL Igen, őrült, de az egész ország az.

DOKTOR (csend) Vizelnem kell.

DÁNIEL Mi?

DOKTOR WC-re kell mennem, kérem.

DÁNIEL Figyeljen ide, most semmiben nem vagyok biztos. Nem tudom, hogy mit gondoljak, de egyvalamit mondhatok, azt biztosan tudom, hogy Gabriella nem tréfál.

DOKTOR Csak azt mondtam, hogy WC-re kell mennem.

DÁNIEL De semmi trükk, érti?

DOKTOR A nadrágomba vizeljek?

DÁNIEL (jön vissza Gabriella) Ki akar menni a WC-re. Eloldozhatom a kezét?

GABRIELLA Kisdolog, vagy nagydolog, doktor úr? Na? Csak egy kis pisike lesz, vagy valami tartalmasabb is?

DOKTOR Jó, hagyjuk.

GABRIELLA Csak trükk. Sejtettem.

DOKTOR Nem trükk ez az istenit. Vizelnem kell, hülye picosa!

GABRIELLA Íme a régi Viktória doktor, akit olyan jól ismerek. Jól van, elhiszem, hogy pisálnia kell. Oldozd el! Rajta! Oldozd el, és lépj arébb tőle! Addig meg ne moccanjon, amíg nem szólok.

DÁNIEL Ne tedd még nevetségesebbé ezt az egészet.

GABRIELLA Hallgass Dániel! Vendégünknek a szebbik fürdőszoba jár. (a doktornak) Lassan álljon fel, és lassan mozogjon! Ha hirtelen mozdulatot tesz, a pisztoly akkor is elsülhet, ha nem akarom.

DOKTOR Maga is jön velem?

GABRIELLA Mit gondolt? Vagy... (mutatja, hogy a férfi nemiszervére gondol)
Fél a nagy találkozástól? (kimennek)

[DOKTOR (kintről) Nem tudok, így nem tudok.]

[GABRIELLA Igen, így nagyon nehéz, ugye? Hogy egy percre sem lehet egyedül nyugton? Sebaj, majd megszokja.]

DÁNIEL Gabriella!

[GABRIELLA Hallgass Dániel. Hát azt hiszem, később újra meg kell próbálnunk. (csobogás) Ó, megy ez! Nem nehéz ám megalázni valakit. Nem igaz, doktor úr? Nem nehéz hatalmaskodni az emberek fölött. Igazán nem. Készen van? Gyerünk!]

(Visszajönnek. Megszólal a telefon, mindenki a földre veti magát, a pisztoly Dániel lábai elé esik. Hosszú csend. Dániel lassan felveszi a fegyvert, de Gabriella elveszi tőle. A doktor elkeseredetten néz a férfit.)

DÁNIEL Csak a telefon! Úgy látszik, megjavult a vonal.

GABRIELLA Vedd fel!

(Gabriella visszakötözi a doktort a székhez.)

DÁNIEL (telefonál) ... Igen, óriási vihar volt. Nincs villany, a telefon süket lett. ... Igen, persze várok.

GABRIELLA (a doktornak) Azt mondtam, ne mozduljon!

DOKTOR Bocsánat, nem akartam.

GABRIELLA Egy pissenést se halljak!

DOKTOR Nem szólok.

DÁNIEL (telefonál) ... Igen, elnök úr. ... Semmi baj, uram. ... Igen, hallottam, hogy kiszivárgott ... Igen. Ön ellen? ... Igen, a nyomait még érezzük is. Áram még mindig nincs. Vélhetően az út is járhatatlan. ... A generátor... Talán jobb lenne, ha... De kérem, ez igazán fölösleges uram, biztonságban vagyok itt. Inkább a városi lakásomhoz küldje az embereit, holnap már ott leszek. (leteszi)

GABRIELLA (kérdően néz)

DÁNIEL Az Elnök katonákat küldött ide, hogy vigyázzanak rám.

GABRIELLA Micsoda? Miért?

DÁNIEL Elővigyázatosságból. Mindegy, hogy miért. A lényeg, hogy hat körül ideérnek.

GABRIELLA A fenébe! Akkor sietned kell.

DÁNIEL Gabriella, addig már négy óránk sincs, és talán előbb ideérnek. Nincs időnk megvárni a vallomását.

GABRIELLA Rendben. (megfogja a doktort) Akkor máris kinyírjuk.

DÁNIEL Állj meg, ne csináld! Segíts neki! És nekem. Mondd el, mit szeretnél hallani!

GABRIELLA Nem tudom, miért kellene mindent tőlem hallanod ahhoz, hogy vallomásra bírd.

DÁNIEL A te ügyvéded leszek, Gabriella, nem az övé. Ismernem kell a tényeket.

GABRIELLA Nem azt akarom, hogy az ügyvédem legyél, hanem hogy a férjem, ahogyan azt megígérted az oltár előtt, te szentlélek!

DÁNIEL Cinikusnak tűnsz. Pedig igyekszem, de te sosem vagy elégedett.

GABRIELLA Szegény Dániel.

DÁNIEL Rajtam sosem esik meg a szíved, mindig csak hibáztatsz. Torkig vagyok ezzel. Azt szeretném, ha rendes életet élnénk, túlesnénk ezen és folytatnánk az életünket. (csend) Szeretsz engem?

GABRIELLA Mondjam azt, hogy igen? Hm. Nem szeretlek. Gyűlöllek, megvetlek, undorodom tőled. De veled vagyok, veled maradtam, mert az egyetlen jó, ami velem történt, az a néhány hét volt, ameddig a te életedért mindent feláldoztam. Van igazság? Hiszem, hogy van. Mert ha nem lenne, akkor nem lenne igazságtalanság sem. Az emberek milliói örömet kapnak az élettől. És csak azért élhetnek boldogan, mert vannak áldozatok. Én is. Szörnyeteg lettem, egy életterlen életet élek. Miközben ez a lelketlen ember, aki ilyené tett, ember maradhatott. Érted már? Az élet kegyetlenül büntet ártatlanokat. De néha tennünk kell ellene. Mert néha tehetünk ellene. Nem leszek már jó ember. Elfogadom. De ne hagyom, hogy ez a... megússza. Nem hagyom!

DÁNIEL Jézusom. Erre most nem érünk rá. Jönnek a katonák, és nem találhatnak itt egy megkötozött emberrel a saját házában! Nincs időnk. El kell engedned a doktort!

GABRIELLA Tíz percet adok, hogy felkészüljete. (kimegy)

DOKTOR Ugye, tisztában van azzal, hogy a felesége el fogja hagyni?

DÁNIEL (legyint) Nélkülem képtelen élni.

DOKTOR Megélni?

DÁNIEL Összenőttünk.

DOKTOR Ebből a szörnyű helyzetből egyikünk rosszul jön ki. Ha rám bizonyítják a lehetetlent, nekem végem. Ha kiderül az ártatlanságom, maga egyedül marad. Mert Gabriella elhagyja. Cél nélkül nem lesz értelme magával maradnia.

DÁNIEL Tudom, hogy legbelül még szeret engem. És én is őt. Talán!

DOKTOR Csak néhány órát töltöttem magukkal, de azt kell mondanom, hogy maga egy rossz ember. És Gabriella is tudja már. Én sem szeretem a feleségemet. Sosem szerettem. Megszoktam. Megszoktuk egymást. Elviseljük a másikat, miközben nem életszerű az életünk együtt. Van két gyerekünk. Miattuk érdemes. Értük mindent megtennék. Megváltoztattak. Felnőtt lettem, megismertem a felelősséget, az odaadást, az önzetlenséget. Maga erről lemaradt. Hallgasson a feleségére, csak egyszer az életben próbálja meg, hogy tesz valami jót! Én hiszek az ártatlanságomban. Játsszuk le tisztességesen. Nincs más választásunk. Legyen becsületes, és hívja fel a barcelonai kórházat!

DÁNIEL Éjjel telefonáljak?

DOKTOR (ordít) Hívja fel őket!

DÁNIEL És mit mondjak?

DOKTOR Kérje a gazdasági osztályt, az osztályvezető titkárnökét. Ő ismer engem.

DÁNIEL Vesztegeti az idejét.

DOKTOR Ő igazolni fog.

DÁNIEL Semmit nem változtat a helyzetén.

DOKTOR Ott voltam. Ott dolgoztam, amikor a felesége őrizetben volt.

DÁNIEL Őrizetben? Remek!

DOKTOR Semmi közöm az ügghöz. Hát nem érti? Én nem veszíthetek ártatlanul! Ha be akarja bizonyítani, hogy én tettem, akkor minden körülményt figyelembe kell vennie! Nagyon kérem, telefonáljon.

DÁNIEL Gabriellát az sem győzné meg.

DOKTOR Őrült, ahogyan maga is. Terápiára szorulnak.

DÁNIEL Maga a terápiánk.

DOKTOR Azt mondja, hogyha vallomást teszek, megbocsát nekem és elenged?

DÁNIEL Megbocsátani nem fog, de elengedi. Ha a vallomása meggyőzi, és elhiszi, hogy megbánta a tetteit.

DOKTOR A kezem nem kap elég vért. Meglazítaná a kötelet?

DÁNIEL Elég volt! A kurva életbe! Ötig számolok és szólok, hogy lemondtam a megmentéséről. Rendben? Egy...

DOKTOR Fél, hogy ha élve távozhatok innen...

DÁNIEL Kettő.

DOKTOR ... keresztet vethet a karrierjére.

DÁNIEL Ha vallomást tesz, nem kell aggódnunk. Három...

DOKTOR Hagyja abba számolást! Kitalálom, a négyes következik.

DÁNIEL Négy.

DOKTOR Rendben van, rendben van. Mit kell bevallanom?

DÁNIEL Ne kezdje ezt!

DOKTOR De nem tudok mit mondani!

DÁNIEL Akkor képzelje el!

DOKTOR De nem tudom, mit vár a felesége. Kitalálok valamit, és ha nem tetszik neki, lehet, hogy azért öl meg.

DÁNIEL Én hallottam egyet, s mást, talán tudok segíteni.

DOKTOR Tőle nem kérdezhetné meg?

DÁNIEL Ugyan mit?

DOKTOR Hogy mit akar hallani a vallomásban. Pontosan leírom.

DÁNIEL Nem. Azt akarja, hogy hiteles legyen.

DOKTOR Hogy lehetne hiteles? Ártatlan vagyok.

DÁNIEL Írja!

(Kiszabadítja a férfi kezeit. Papírt és tollat tesz elé, a doktor ír.)

DÁNIEL (olvas) A szobát nem kell leírnia. Gabriella úgyse látta. Egy székhez volt kötözve.

DOKTOR Hogy ült a széken?

DÁNIEL Az isten szerelmére, nem tudom. Amit nem tudok, arról ne írjon. Kötéllel volt megkötve...

DOKTOR   Kötéssel?

DÁNIEL   Igen. Vasrudakkal ütlegelték a hátát és a combjait, a mellét szivarral égették...

DOKTOR   Jézus Mária!

DÁNIEL   Egy rudat dugtak, egy fémrudat a...

DOKTOR   Jézusom!

DÁNIEL   Folytassa!

(A doktor hosszan ír. Dániel halkán diktálja, mit is írjon. Gabriella idegesen mászkál a szobába ki, a szobából be, majd a kamera mögé áll.)

GABRIELLA   Kezdjük!

DOKTOR   (olvas, közben próbál a kamerába nézni) Részt vettem összesen majdnem száz kihallgatáson. Azt mondták, hogy haldokolnak a foglyok. Szükség volt egy megbízható emberre, aki vigyáz rájuk.

GABRIELLA   Miért akartak bennünket életben tartani?

DÁNIEL   Mit csinálsz?

GABRIELLA   Segítek neki a gondolatait összeszedni.

DÁNIEL   Nem szólhatsz közbe!

DOKTOR   Gondoltam, megilleti őket az orvosi kezelés. És először mást nem csináltam. Elláttam a sebeiket, ellenőriztem, hogy vannak. De egy hét múlva azt mondták, hogy ezentúl a kihallgatásokon is szükségük van a segítségemre.

GABRIELLA   Kik mondták? Kiknek volt szükségük magára?

DOKTOR   (leereszti a papírt) Ez így nem fog menni.

DÁNIEL   Abban maradtunk, hogy csak arról fog beszélni, amit ő csinált.

GABRIELLA   Nem maradtunk abban.

DÁNIEL   Nincs időnk! Értsd meg! Nincs időnk.

GABRIELLA   Rendben van, folytassa.

DOKTOR   (olvas) Próbáltam megvédeni a foglyokat a legszörnyűbb kínzásoktól, az esetleges csonkításoktól, és csökkenteni az elektro-sokk következtében beálló halál valószínűségét. Gondoskodtam róla, hogy megfelelő mennyiségű élelmet és vizet kapjanak, hogy az elégtelen táplálkozás miatt senki ne haljon meg.

GABRIELLA Ez nem vallomás, sokkal inkább önigazolás. Úgy hangzik, mint egy gonosz hóhér vallomása. Rólam beszéljen! Rólam, érti?

DOKTOR (olvas) Tehát... Három hét elteltével, a napi 15-16 órás munkától mindinkább kezdtem kikészülni. Érzékennyé váltam, szokatlan mértékben hatott rám a közvetlen környezetem, és a környezetemben levő emberek. Azt sem tudtam már, ki vagyok... És elvesztettem erkölcsi tartásomat.

GABRIELLA Maga élvezte, igenis élvezte! Folytassa!

DOKTOR (olvas) Amikor először... Amikor először láttam Magdala Gabriellát, rendkívül rossz állapotban volt. Három napja nem kapott sem enni, sem inni, kötéllel odakötötték egy székhez, súlyosan bántalmazták a hátán és a combján. A mellén égésnyomok voltak, ezen kívül áramütéseket mértek a felsőtestére és a nemi szervére. Meggyőztem őket, hogy meghal, ha folytatják a kínzásokat, és az éheztetést, megkértem őket, hogy hagyjanak vele négy szemközt, hogy a bizalmába férközhessenek. Előzőleg már több más fogollyal is sikeresen próbáltam ezt, gondoztam sebeiket, zenét hallgathattak, hogy megnyugodjanak. Magdala Gabriella rendkívül szép nő volt.

GABRIELLA Azért erőszakolt meg? Azért, mert olyan szép voltam? Az én hibám, igaz? A csúnyákat békén hagyta?

DOKTOR Félreismer engem. Egész életemben tiszteltem, becsültem a nőket. Anyám mindig büszke volt rám, illedelmes, odafigyelő, kellemes társaság voltam. Én a légynek sem tudnék ártani. Mi baja van velem? Miért pont engem kell bántania? Senkit nem bántottam. Nekem gyerekeim vannak. Kisgyerekeim. Képes lenne megtenni velük, hogy soha többé ne ölelhessék meg az apjukat? Milyen ember maga, aki képes ilyenre? Fogalma sincs arról, mi csoda felemelő érzés magához ölelnie a gyermekét! Magának nincsenek érzései. Maga egy kegyetlen állat!

GABRIELLA Állat vagyok? Vadállat? Elég ebből a szentimentális hazudozásból! Meg fog halni doktor úr! Ha vallomást tett volna az ügyvédjére rábeszélésére, megkímélem az életét, de maga csak játszik! Szándékosan téves dolgokat kever a történetbe, hogy ártatlannak tűnjék.

DOKTOR (Dánielre mutat) Tőle tudom a részleteket. Mindent ő mondott el nekem. Fogalmam sincs, milyen egy kihallgatás, fogalmam sincs, hogy képes valaki kegyetlenkedni! Én soha mással nem szeretkeztem, csak a feleségemmel! Én jó ember vagyok...

(A doktor nekiugrik Gabriellának, kiveri kezéből a pisztolyt, ami a földre esik.)

GABRIELLA (Dánielnek) Vedd fel a pisztolyt! Vedd már fel a pisztolyt!

(A doktorhoz kerül a pisztoly, Gabriellára fogja.)

DOKTOR Ne mozduljon! Nem akarok lőni! Lépjen hátra! Nem akarom lelőni, nem vagyok gyilkos. Semmi bajt nem akarok. Álljon föl! Csak el akarok menni. Lépjen hátrébb! Az ablakhoz! Az ablakhoz! Odasétálunk az ajtóhoz, és szépen elmegegyek. Semmi bajuk sem lesz. Egyszerűen el akarok menni. Megtarthatják a hülye vallomást, a nevetséges felvételt. Minden éjjel megnézhetik. Remek terápia. És ha találkozunk az áruházban, ne vegyék rossz néven, ha nem mosolygok. Nem érdekel, mit játszanak ebben a bolondok házában. Csak el akarok menni!

(Visszajön az áram, kigyulladnak a lámpák, üvöltve megszólal a rádió. Gabriella visszavenné a pisztolyt, de a doktor ököllel leüti. Dániel a doktort üti le.)

GABRIELLA Dániel, állj fel! Siess!

DÁNIEL Mit csinálunk? Gabi, vége van. Mindennek vége van...

GABRIELLA Elég a vallomásból! Én nyertem.

(Gabriella keresgél a földön heverő ruhák között.)

DOKTOR (nyöszörög) Mit csinálnak?

GABRIELLA Végeztünk.

DÁNIEL Megkaptad a vallomást, megkaptad, amit akartál. Felejtsük el a mai éjszakát!

GABRIELLA Én nem ezt akartam. Ez mind kamu.

DÁNIEL Persze, hogy az, ki kellett találni. Az istenért, és ha ártatlan? A felvétel sem érdekli.

GABRIELLA Mert ordít róla, hogy mese. Látszik, hogy nem őszinte.

DÁNIEL Egy sérült férfi, aki úgy beszél, mint egy robot.

DOKTOR Hát nem érti? Ártatlan vagyok!

GABRIELLA (a doktornak) Álljon fel!

DOKTOR Tessék?

DÁNIEL Nem figyelsz rám. Téged csak a basszú érdekel...

GABRIELLA (ordítva röhög) A basszú?

DÁNIEL (Gabriellával nevet ő is) A kibaszott bosszúd...

GABRIELLA (a nevetésből csendre váltanak) Add ide azt a takarót!

DÁNIEL Gabriella, várj! Gondolkoznom kell...

DOKTOR Ne hagyja ezt az örültséget!

DÁNIEL Fogja be a pofáját! (nyugtatja magát) Össze vagyok zavarodva. Hiszek neked, de ott motoszkál a fejemben, hogy ha mégis ártatlan, ha az az egy százalék, ami az egyetlen esélye lenne, bejön, akkor mi lesz velem? Mi lesz a karrieremmel? Mi lesz azzal az élettel, amit kínkeservesen felépítettem? Tudom, hogy köztünk vége mindennek. De az élet nem áll meg. Nem ragaszkodhatunk a múlthoz, a sérelmekhez, a fájdalmakhoz, mert mind elmúlt. De még élünk, s ennek örülünk inkább! Elfogadom, ha nem akarsz velem maradni, de ne tedd tönkre más életét is!

GABRIELLA (csend) Hány életet tönkretettem, ugye? Gondolkozz csak! (húzza maga után a tehetetlen doktort) Én indulok.

DOKTOR Mit csinálnak velem?

DÁNIEL Hadd telefonáljak! Felhívom őket, még van időnk. Csak pár perc kell, nem több.

GABRIELLA Az ügyvéd az ügyvéd.

DÁNIEL Gabriella kérlek!

GABRIELLA Erre van szükség, hogy képes legyél elfogadni?

DÁNIEL (csend) Igen.

GABRIELLA Öt percet kapsz. Nincs több irgalom. Ez a szemétláda tizennégszer megerőszkolt. Harminchét szinonimája volt a női nemi szervre. (Dániel felkapja a fejét) Mindet végig hallgattam, mert csak arról tudott beszélni, hogy az én csodálatos, rózsaszín, száraz szűk kis pinámat megtömi... Nézzen rám! (halántékához fogja a fegyvert) Nincs elég világos ahhoz, hogy lásson? Hát nem ismer fel? Nem osztotta meg velem az ocsmány gondolatait? Nem mondta el nekem a titkait?

DOKTOR (motyogva) De igen.

GABRIELLA Nem erőszakolt meg? Nem nyomta belém a farkát?

DOKTOR De igen.

GABRIELLA Hányszor?

DOKTOR Sokszor. Elég sokszor megerőszkoltam. (Gabriella szemébe néz) Tizennégy alkalommal.

GABRIELLA Igen... Tizennégszer...

* * * * *

(FLASHBACK. Sötét. Csak a hangokat halljuk. Gabriella rémült sóhaja hallatszik. És a doktor lépései. Lassan mozog, közben leveszi ruháit. Zsebében megcsörrennek az aprópénzek. Övének fémcsatja koppan a földön. A két test érintésének egyre felerősödő hangjai hallatszanak. A férfi kielégült nyögése, a lány elfojtott fájdalma. Sötét, majd halvány fény. Gabriella ül a széken. Vörös posztót húz magára, beteríti az egész földet.)

GABRIELLA Az igazi férfi két dolgot akar: játékot és veszélyt. Ezért akarja az asszonyt, legveszélyesebb játékszer gyanánt. Nietzsche, Nietzsche, Nietzsche, Nietzsche... Férfiak! Nő nélkül mit sem értek. És tetszik, nekem mégis tetszik a női szerep. Hogy szerettem volna rúzzsal és tükörrel a kezemben meghalni! Szerettem volna lányból nővé, nőből asszonnyá öregedni. Az élet lépcsőfokain végiglépkedni. Ehelyett a bosszúálló feminista szörnyeteggé lettem. Mert szerettem. Csak éppen rosszkor és rossz helyen. Oh, pedig megtaláltam a legjobb utat! A férfit, akit csodálni tudtam. Az idolt, a bálványt, az ikont, a privátistenemet. Hogy szerelem volt-e, azt ma már nem állíthatom. Mindenem odaadtam. Mindent. És a lehetőséget is megkaptam: áldozhattam, feláldozhattam testem, lelkem. Egy bibliai tanmesében találtam magam. Találkozhattam az ördöggel is. Egy bódult kisebbségben szenvedő, hódításaival betegesen önigazoló, narcisztikus, állatszerű hímegegyeddel. Akit a nemes cél oltárán kiterülve narkotikus beletörődéssel tizennégyszer megszabadítottam a kínjaitól. Nem lehetek már jó. És rossz sem. Aki én vagyok, az társadalomidegen minden kultúrában. Megszenvedtem ezt a piszkos kis háborút. Civiláldozat lettem. Nem örülök neki. Lettem volna hétköznapi ember inkább! Ráfáztam. Bocsánatot kérek magamtól. Bocsáss meg nekem, Gabriella!

* * * * *

(Újra a jelen. Gabriella a doktor fejéhez fogja a pisztolyt.)

GABRIELLA Viktória doktor, az erkölcs, a civilizáció, az ember és az embertelenség nevében halálra ítélem magát!

DOKTOR (nem válaszol)

GABRIELLA Tizennégyszer ölöm meg. Mert Magdala Gabriella nem felejt!

(Gabriella kirángatja a doktort a házból, hallatszik távolodó lépéseik zaja. Dániel őrült idegességgel tárcsáz, majd hadarva beszél a telefonba. Kintről a doktor kétségbeesett üvöltése hallatszik, majd néma csend.)

DÁNIEL Az előbb a gazdasági osztály helyett az ebédlőbe kapcsolt. ... A gazdasági osztályt kérem, érti? ... A személy, akivel beszélni szeretnék, a gazdasági osztályvezető-helyettes. ... Nem, nem, nem! ... Végre... Emlékszik egy orvosra, akit Viktóriának hívnak? ... Nem, a vezetékneve. Igen. Dr. Viktória. ... ismeri ezt az embert? (csend)

(Dániel leejti a telefont, rémülten felnéz, majd a kijárat felé fordul. Sötét.)

* * * * *

Budapest, 2012.